

Den siste dagen, torsdag den 12. juni, kjørte vi bort til [Asklepion](#). Her er vi ved inngangen.

En liten restaurant rett innenfor porten.

Billettsalg.

Dette er innenfor billettkontrollen.

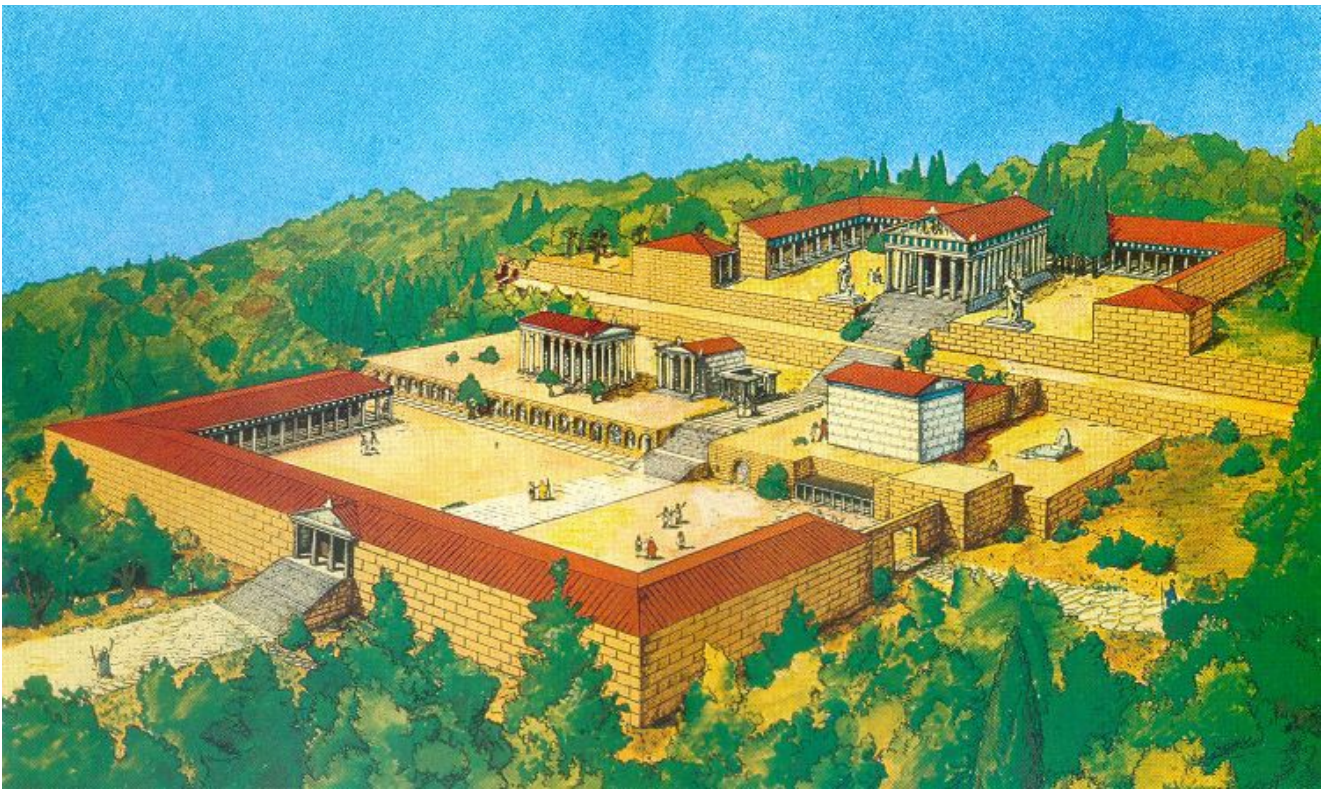

En brei trapp går opp til første platå.

Forstøtningsmur for første platå.

Asklepieion er et gammelt medisinsk senter som ligger 4 km utenfor Kos. Det er fra første halvdel av det 3. århundre f.Kr. og det ble bygget etter dødsfallet til den berømte gamle greske legen [Hippokrates](#) for å hedre guden for helse og medisin, [Asklepios](#). Det karakteristiske symbolet på denne institusjonen var en slange, som grekerne hedret på grunn av dens evne til å velge helbredende urter. Legene på dette sykehuset var også prester og det var også en helligdom som var tilgjengelig for alle som ønsket å be.

Slik tror man at dette stedet så ut i sine glansdager.

Her er en kilde.

Her har vi gått opp trappene til 2. plan og ser i retning av inngangen.

Torunn og Svein på vei opp trappene.

Trappen opp til tredje plan.

Dette er badeanlegg.

Kongler på et tujatre.

Forstøtningsmuren for tredje platå.

Det var en stoa her, dvs. en overdekket søylehall.

Her ser vi langsetter muren for 3. platå.

Rester av statuer

En kilde.

Det gror en del mose der hvor vannet renner.

Trappen opp til 3. nivå.

Rester av et tempel.

Prestens bolig.

Trappen opp til 4. nivå.

Her var det et dorisk tempel som var dedikert til Asklepien.

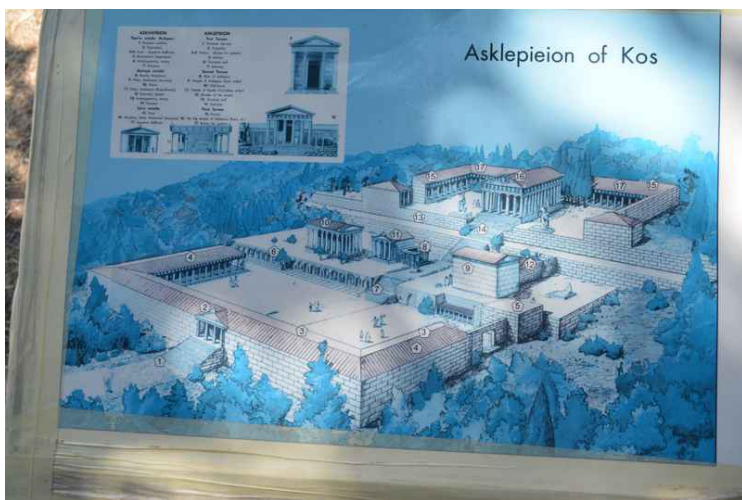
Utsikt over området fra toppen.

Utsikt.

Førløperen til Lego-klossene?

Bilde av opplysningstavlen som viser hvordan området kunne ha sett ut.

Her har vi kjørt videre til Therma. Dette er det den øverste parkeringsplassen.

En liten kafe.

Området rundt.

Skiltet som står ved veien nedover.

Det var noen som red på esler i stedet for å gå.
Vi gikk.

Det er bratt nedover.

Øverste stasjonen for eslene.

Anne Berit snakker med ett av eslene.

Det var et par esler til inne.

Veien videre nedover.

Veien hvor vi kom ned.

Nesten nede.

Her er vi kommet til den nederste stasjonen for eslene.

Rett før vi kommer til de varme kildene er det en badestrand.

Stranden.

En kafe/kiosk.

Et forlatt hus.

De varme kildene.
Enda en [link](#).

De varme kildene inneholder elementer som kalium, natrium, kalsium, magnesium, svovel og klor. Det sies å være en ideell behandling for bl.a. revmatisme og leddgikt. Stranden og de varme kildene ble oppdaget i 1934 av den italienske arkeologen Laourentsi.

Oppe i de stupbratte skrentene gikk det geiter som beiter på småbuskene som vokste der.

Så var det å gå opp de bratte bakkene mot bilen på parkeringsplassen.

Klar til å gå oppover.

Svein var fremdeles litt matt etter lungebetennelse og penicillinkur, så han slapp å gå den bratte bakken i solsteiken. Det ble en øl på den øverste kafeen i stedet for.

Vi ser tvers over sundet til Tyrkia som ikke ligger så langt borte.

Hoteller i Aklafti/Agios Fokas.

Leiligheter litt lenger opp i bakken.

Veien videre.

Vi hadde lunsj på en restaurant som ligger ved stranden.
Den heter Agkyra.

Jeg hadde blåskjell.

Utsikt mot Tyrkia.

Utsikt mot Ayarlar i Tyrkia.

[Link](#) til omtale på Tripadvisor.

[Link](#) til omtale på Greek restaurants

[Link](#) til omtale på Kosinfo

Den siste dagen gikk med til pakking, frokost, utsjekking og taxi til flyplassen. Flyet var i rute og vi var på Gardermoen ca kl 1400. Da vi hadde hentet bagasjen var det ikke lang tid å vente før flybussen gikk til Kongsvinger. Fra stasjonen tok vi taxi hjem.